

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:	
Egész évre	4 frt
Fél évre	2 »
Negyed évre	1 »

Felelős szerkesztő:	Főmunkatárs:
Fehér János.	Révész Lajos.
Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.	

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatara címzve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint.
Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt, ezentúl minden megkezdett száz szögnél 50 kerral több.
Lapunk számára hirdetőket elfogad a Hírtér Igazgatóság és a Magyar Írásv. Irod. hirdetés íródják Budapest, Grantos-utca 1. szám.

Amagyar földbirtokos osztály.

A tek. karok és rendek megszűntek. Az az idő, midőn a magyar nemesség volt a politikai nemzet, elmúlt örökre. A történelem feljegyezte örök érdemeit, melyeket a magyar nemzet, állam és szabadság fentartása ügyében szerzett. A csatákban verektek, az országgyűlésen tanácskoztak, a vármegyében kormányoztak — ingyen. E nemes szolgálatait fejében élveztek az ősiség privilégiumát a földbirtokban és a hivatalok viselésének kizárólagos jogát. Örök érdeme a magyar nemességnek ama nagy munka, melyet felszázadig végzett, 1790-től 1848-ig a nemzet ébresztése, fejlesztése ügyében, midőn mások, kik nem voltak nemesek, a közzéletben részt nem is vehettek. Nagyolkú és őnzellen hazafiság jellemezte a magyar köznemességet eme kor-szakban, mikor főnemeseink nagy része kivetkezett nemzetiségéből. Szellemben és erkölcsben a magyar köznemesség soha sem volt nagyobb, mint a jelen század második negyedében. Dicsőségének koronája, hogy privilégiumairól önzetlenül lemondott.

Most, hogy a régi megvált készülünk temetni, sok jó magyar köznemes nézi fájó szívvel a munkát, mintha az ő régi házat bontanak le. Igaz, úgy van: újat akarunk helyébe építeni.

Felejtik sokan, hogy a régi vármegye megszűnt a régi privilégiumokkal. Mióta a virilizati intézménye van, a legtöbb adófizetők sorában ott látjuk a földbirtok mellett a tőkét, sőt a törvény szerint a diploma duplán számít. Ekként a régi földbirtokos osztály a vármegyében ki van cserélve egy új közpénz-osztályllyal s a nemesi »famiák« kénytelenek voltak a megyegyűlésen egyenlő jogúaknak fogadni maguk mellé az olyan urakat, kik nem örökölték földbirtokot, hanem készpénzen vették, vagy a kiknek egyáltalában földbirtokot nincs is, hanem csak üzletük, vagy irodájuk. A polgári elem, a kereskedés és vállalat útján a megyében is versenytársává lón a nemes-

ségnek, s harmadiknak a szellemi képzettség csatlakozott hozzájuk rangkülönbségre való tekintet nélkül, szaktudomány és vizsgálati bizonyítvány alapján. Ha tehát a vármegye államosítva lesz, ez nem a régi vármegye többé, hanem azon átmeneti intézmény, melyet vármegyének neveznek ugyan ma is, de a régi magyar köznemességnek nem otthona többé.

Tagadhatatlan, hogy a magyar nemesség földbirtokban, tehetségben, politikai érettségben és befolyásban privilégiumok nélkül is még mindig első hazánkban. A versenyben erős, mert öröklött vagyonra és hagyományos erényei képesítik a nemes ifjakat, hogy tanuljanak s tetszésük szerint választott pályán haladjanak előre, nem mint szegények, hanem mint a kiknek a kezdet nehezségében hazuról segítségük van. Ez pedig az életben nagy különbség. Nincs oka a magyar nemességnek panaszra, hogy nem lehetne előre, az t. i. a ki iparkodik, iskoláit végezte és dolgozni szeret. A ki nem tanult s dolgozni nem akar, azon a modern állam nem segíthet, az a versenyben el fog bukni — és méltán.

Nem hibája, szerencséje az új kornak, hogy a tehetség szabadon érvényesülhet; nem a származás, se nem a birtok: a zseni határoz. 1848 előtt a tehetség le volt szorítva a privilégiummal. Megszűnven a »rendek«, a nemzeti életben mindenütt a tehetség uralodik.

Valóban ez az igazi szabadság és a haladásnak útja is ez. A hol nem árt a polgárnak az, hogy nem nemes és nem árt a nemesnek az, hogy nem polgár; a nép pedig mindenkit egyéni tulajdonságai és érdemei szerint ítél meg, tisztel és becsül.

Am midőn arról van szó, hogy a közgazgatásban a megyékben kik vegyének részt, a jogegyenlőség ki nem zár aból senkit és mindenki saját súlyával vesz részt a társadalomban s gyakorolja politikai befolyását. A megyékben a társadalom természetesen úgy van alakítva, nemcsak Magyarországon, de

mindenütt a világon, hogy a munkának és termelésnek legfontosabb agra, a földművelés bir túlsúlyllyal, tehát a földbirtokos osztály azon társadalmi rész, melynek az önkormányzati elemek között első sorban van azon tulajdona, mely részére biztosítja a politikai befolyást. És ezt méltán gyakorolja, mert a legtöbb politikai függetlenségre képes. A földbirtokos a természettől függ inkább, mint az emberek-től, minden más munkakör kevesebb függetlenséget ad. Ezért a politikai szabadságnak is, mindenkor a legtöbb garanciája a földbirtokos osztályok hazafisága.

Nagy urak, közpénzirtokosság és parasztság minden államban legégszesebb eleme s az intézményeknek legerősebb támasza, nem egy yéb okból, mint azért, mert a földhöz van kötve s a kié a föld, azé az ország. Népek, vagy néposztályok, melyeknek földjük nincs, tehetség hasznát és lehetnek hazafiság is, de — a tőke és a munka kozmopolita. A pénz oda megy, hol jobban kamatozik; a munkás, a hol munkát talál: a földbirtokos nép nem mehet el, szereti is a földjét, de nincs is számára a nagy világon hely, jobb hazát magának sehol sem kereshet. Ezért az államok fennmaradásának legnagyobb garanciája egy egészséges földbirtokos osztály, melynek hazafiságára mindenkor építhet. A mikor tehát önkormányzatról van szó a megyékben, akkor ezt az elemet ignorálni nem lehet, sőt erre kell a legnagyobb súlyt helyezni, nem privilégiumok adásával, melyek lustává tesznek és megölik a lelket, nem a társadalom szétlépésével, melyet egyesíteni kell, hanem a jogoknak bücs és bőkezű adományozásával.

Hitelintézeteink fejlődése.

Érdekes, tartalmas és marandandó becsű művel ajándékozta meg az országos m. kir. statisztikai hivatal a szakirodalmat. Vaskos kötetben: A magyar korona országainak hitelintézetei 1894-ben címen tette közzé ama statisztikai adatokat, melyek a hitelintézetek által a millenári év alkalmával beszolgáltatottak és részben a hitelügyi kiállításban is szerepeltek.

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCAJA.

Mikor én ügyvéd lettem.

Talán azt tetszenek gondolni uraim és hölgyeim, hogy mindjárt pereket vállaltam, sommás és másféle kereseteket szerkesztettem, apelláltam és contradiktáltam? Tévedni tetszenek! — Igen! tévedni tetszenek, mert eltekintve attól, hogy új minőségemben azonnal kitűnően éreztem magamat, s a helyi és vidéki lapokban tudtára hoztam a jogkereső közönségnek, hogy X. utca Y. száma alatt irodám a mai kor igényeinek megfelelőleg berendeztem (állván egy íróasztal, egy diván, két szék és egy szekrényből) és kinyitottam (az ajtót) s magamat ugyancsak ama bizonyos jogkereső közönség nagybecsű figyelmébe és bizalmába ajánlottam, a gyors és pontos, valamint lelkiismeretes kiszolgálás feltételeinek előrebocsátása mellett: első sorban is egy nagyobb váltókölcsönt bonyolítottam le, persze — saját számlámra.

Nem azért ugyan, mintha a magamba óriási mértékben beszívott elmélet és ágát a gyakorlat terén is megismerni kívántam volna; egyáltalán nem, mert hiszen jogéletünk ezen részét már ügyvédi minőségem előtt kellőleg ismertem; s azt sem mondhatom, hogy nálam e téren a gyakorlat meg ne előzte volna az

elméletet, hanem hát kérem ennek igen közönséges indoka vala: nem volt időm!

Kérem ez egy műkifejezés: nincs időm; alapszik azon megdönthetetlen igazságon, hogy az idő = a pénz. Mikor tehát én azt mondom: nincs időm, ez annyit jelent, hogy nincs pénzem. Tehát nem volt időm, azaz pénzem. Már pedig ezen körülmény, mint azt méltóztatik tudni, rendkívül befolyásolja az embert, még ha különben X. utca Y. száma alatt a mai kor igényeinek megfelelő módon berendezett ügyvédi irodája vagyon is...

Kérem ne méltóztatassanak közbe szólni, értem a kérdéseket, hogy hát a kliensek, a kik az új ügyvédet valóságos ostromolják, kik a kilincset egymás kezéből csavarják ki, hogy hát ezek mirevalók!?

Mire valók?
Tessék ide hallgatni.
Kopognak az ajtómon. — Szabad! — (Kiáltom én.)

— Jó napot kívánok! (Köszönő.)
— Jó napot, tessék helyet foglalni, (mondom én) s miben lehetnek szerencsés szolgálói!

Csinos fiatal menyecske a jövevény, arcán sajátos pirát ár, félig lesütött szemmel ereszkedik le a diván sarkára és halkán adja elő kérelmét.

— Tekintetes ügyvéd úr kérem, igen nagy bajban vagyok. A férjem, mivel különben ezeltől 6 hónap-

pal esküdtem meg, s ki örök hűséget és szerelme fogadott, már most másodikban muszájkaltja magát estétől reggelig a nagy vendéglőken. — Mitévő legyek?

Jogi véleményny kelvén alkotom az esetről, erősen ráncba szedtem homlokom redőit, s miután a házasságban felmerülhetős nézeteltérések és kisebb-nagyobb eshetőségekről gondosan kifejtett nézeteimet előadtam, azt tanácsaim ügyfelemnek, hogy még egyszer legyen békétűző, menjen csendesen haza és békítse ki a férjét. S azon esetben, ha ilyen és ehhez hasonló dolgok ismétlődni fognak s érzékeny szívében ennek folytán az engesztelhetetlen gyűlölet valóban feltámadna, úgy azon időben teljes bizalommal forduljon hozzám és dolgan alaposan segtetendek.

Miután félig rám, félig a cipőcséjé orrát nézve, kérte, hogy hát még most nem kívánok-e vele még közölni (?) megköszönte szíves tanácsomat s azon ígérettel, hogy adandó alkalommal ismét fel fog keresni — behúzta maga után ügyvédi irodám ajtaját.

Időm levén az elmélkedésre, jogi véleményeim felett tanakodtam s abban állapotom meg, hogy biz? én még más is tanácsolhattam volna neki, és hogy ilyen véleményért jobb lett volna neki a főtisztelendő úrhoz fordulnia, mert hát ez jó tanács, de nem ügyvédi tanács.

S míg gondolatom a gyakorlati élet kívánalmait, a békítő szellem nem kis rovására erősen üldözte

A mű hitelintézeteinknek nemcsak 1894. évi helyzetére derít világot; az adatok visszanyulnak a legelső hitelintézet létrejöttéig, mely nem is esik oly nagyon távoli s még sokan énekelnek azok közül, kik Magyarországon az első takarékpénztár megalakulását ünnepele. Mert takarékpénztárak létesítésével kezdtek s az első takarékpénztár 1836-ban alakult meg. Ezen intézetek száma 1845-ben 11-re emelkedett, 1867-ben pedig 65, 1880-ban 316, 1890-ben 455. 1894-ben 557 volt az év végén működő takarékpénztárak száma. Az első bank 1842-ben létesült és 1867-ben, tehát egy negyedszázad után is csak 7 új bankról tud a statisztika beszámolni, de a létszám 1870-ben gyors szökéssel 65-re, 1880-ban 107-re, 1890-ben 170-re, 1894-ben pedig 241-re emelkedett. Az első földhitelintézet 1863-ban kezdte meg működését s 1868-ig versenytárs nélkül állott, midőn egy újabb hasonló célú hitelintézet alakult, 1880-ban 6, 1890-ben 5, 1894-ben 7 földhitelintézet szolgálta az agrárhitel ügyét. Az első szövetkezet 1852-ben jött létre s 1858-ban a második, aztán évenként 8—10 egész 1870-ig, midőn a hitelszövetkezetek száma 102 volt. 1880-ban 249, 1890-ben 591, 1884-ben 788 szövetkezet működött Magyarországon.

A hitelintézetek kialakulása világosan mutatja a hazai, hitelig fejlődésének korszakait. A negyvenes évek fellendülését az ötvenes évek tepsedése váltja fel, mely egész az alkotmányos élet visszaállításaig tar. Ekkor, mintegy varázsszó, rohamos fejlődés állott be, melyet az 1873-évi pénzügyi és gazdasági válság akasztott meg. A nyolcvanas évek elején azonban kibontakozott hitelügyünk a válság nyomozató következményeiből s a rohamos fejlődésnek egy újabb korszaka tárul elénk, melynek folyamán a hitelintézetek száma annyira növekedett, hogy míg 1861-ben 7366, 1870-ben 867, 1880-ban 413, 1890-ben már 176 négyszög kilométer területre esik egy-egy hitelintézet.

Amint már fentebb említettük, hazai hitelintézeteink történetének első korszakában túlnyomóan takarékpénztárak szolgáltak a hitelügyet, sőt ma is még több takarékpénztár alakul, mint bank.

De egyes években megközelít, sőt 1886-ban és 1887-ben meg is haladta az új bankok száma az új takarékpénztárak számát, jelül annak, hogy a takarékpénztári üzletkör ma már nem felel meg annyira a lényeges megváltozott hitelviszonyoknak, mint korábban, sőt a posta-takarékpenztár, mely közvetítő hivatalainak számát 1894-ig Magyarországon 2652-re emelte — előkészíti a takarékgügy államostását.

Jövőben a hiteligyűnek csak három fajta intézmény áll majd szolgálataban, ezek a bankok, a kereskedelmi és iparhitel, a földhitelintézetek s ezekkel egy célt szolgáló agrárbankok a mezőgazdasági hitel és a szövetkezetek a kis emberek hiteligyűneik kielégítése végett.

A hitelszövetkezeti ügynek csak rövid s nem épen közönséges multja van. Egész 1870—72-ig alig jászotak ezek szerepet hiteligyűn terén s első nagyobb mérvű terjedésüket a szédelő vállalkozás idézte elő, mely rövid 5—10 év alatt annyi kárt okozott az ország szegényebb népének s a szövetkezeti eszmének.

elki szemeim előtt; megnyílik ismétlően iródam ajtaja . . .

Ime egy kliens! Kérem alásan tekintetes uram, idézve vagyok ezzel az írással a hallgató bíró úr elébe.

— Miért van kigyelmed a hallgató bíró úr elébe idézve?

— Hát kérem alásan, hát tegnap reggel három órákor a mint felkeltem, kimentem az istállóba: szólított Józsi gyereket, nagy fiú az már kérem alásan, kender nyűvőskor lesz 20 éves, derék szép szal legény, nem tudsz ismerni a tekintetes uramnak?

— Nem bí én barátom uram, csak a dologra térjen kigyelmed.

— Hát anyuk meg répát vágott a Riskának, mert tessék tudni győngye borjú, előhasú tehénke volt. Mondom, szólított a fiút, mert már jól virradni kezdett s épen tuskót akarunk hazahozni az erdőből, fogjunk be fiam mondok, mert tessék tudni, ha az effélék szájell hagyta az ember, már úgy szüret után elkallódik.

— Biz az elkallódik Nagy János uram, de hát miért is van kigyelmed a hallgató bíró úr elé idézve?

— Hisz épen azt akarom elmondani tek. uramnak. Mondom is az anyuknak, hogy ne várjon ebédre, mert egyenesen a góganba akartam vinni azt a tuskót. . .

— De hát Nagy János uram! ebből én sohasem értem meg, hogy kigyelmed tulajdonképpen miért van a hallgató bíró úr elé idézve?

— Dehogy nem kérem alásan, csak tessék hallgatni, mert hát sorára akarom én a dolgot elmondani, úgy a hogy történt.

Ma már némileg tisztább vízben eznek a hitel-szövetkezetek is, de még mindig állunk alul az idő-ponttól, hogy szereplésük számat tevő eredményeket mutathasson fel.

Ennyit egyelőre ama kötetből, mely hazánk hitelintézeteinek statisztikáját s részben történeti múltját tárja elénk, melyet már az 1895—97. évi adatokkal kell kiegészítenünk, hogy a mai helyzetről tiszta képet alkothassunk. Reméljük, hogy az országos statisztikai hivatal nem ejti el a fonalt 1894-nél, hanem, gondja lesz arra, hogy az alap, melyet jelen kötetével megépített, az újabb adatok hozzáadásával évről-évre mindinkább kiéptessék.

A vérző hősökért.

II.

A vörös-kereszt története.

Ennek a századnak a második felére esik a krimi (orosz) hadjárat, a melybe csak Angolország 25,000 főnyi szárazföldi katonái küldött. 1854. szeptember 20-án vívtak meg az almai véres ütközetet. Az angolok katonái kórházait a Bosporus partján helyezték el s még bőmből az ágyú, röpögött a puska, csattogott a kard s dobogott a föld a tübbe rohanó csapatok lába alatt: máris megtelettek betegekkel és sebesültekkel a kórházak. Sőt el sem férték azokban. Szenvedéseik fölött vigasztaló angyalok állott egy leány, a ki fahadhatatlanul foglalkozkodott velük. A neve: Miss Florence Nightingale. Egy angol leány volt, a ki azt vallotta: azért van érző szíve az embernek, hogy a szenvedőkön segítsen. Az az angol leány ekkor azt a tapasztalatot szerezte, hogy több katona halt meg a kórházak túlszűfolsága és a kellő ápolás hiánya miatt, mint a csatatéren holtrszabotzen.

Ez az igen megdöbbentő tapasztalat arra indította az angol kormányt, hogy a kórházakat a csatatéren állítsa föl, jó előre ellássa azokat minden gyógyító-szerrel és főleg képzett ápolókkal, a kik a mellett, hogy értenek a betegekkel való bánáshoz, lelkükben hordják a könyörületnek kötelességét. Ezért ápolónő-képzőintézetet állított föl, a melynek vezetője, éltetője s a háborúban első munkása a hős leány volt.

Egy emberbarát, Dunant Henrik, ezekről értesülvén, egy későbbi háborúnak híres csatamezejére, a szolferinói (olasz) csatáérré ment, a hol úgyana az a tapasztalatot szerezte, a melyet az angol leány a krimi hadjáratban. Emlékezés Szolferinóról cím alatt írta össze tapasztalatait. Ezeknek a veleje itt következik:

Ezekre ment azok száma, a kik (1859. június 24-én) elpusztultak a kórházakban, mert nem volt elegendő orvos, nem volt kellő számú ápoló, nem volt helyiség elég; kevés volt a szállító eszköz, az kötszér, sőt még víz sem volt. Kimondhatatlan nyomorúságot, szenvedést és gyötrelmet enyhíthettek volna, ezreit a katonáknak menthették volna meg ha kielégítő az egészségügyi szervezet.

Szolferinónál művelt nemzetek vívták az élet-halál véres harcát: mégis megdöbbentően nagy volt a szen-

vedők száma, a kik forró lazukban meg csak néhány csöpp vízzel sem enyhíthették égő gyötrelmeiket. A borzalmaknak és szenvedéseknek micsoda látványossága várható ott, a hol fíbarbar nemzetek gyűlölete szegődtet magához társul a halál. Harczmezők, a melyeken temetetlenül hagyott, borzasztóan megsonkított hullak között, sebekben vergődő félhalottak várják az irtalmas halált, nehéz sóhajok és elrepszó kinok között.

A halál! vívdók gyötrelmein segítsen az élő irtalom! Miként? Erre kereste és adta meg a feleletet Dunant Henrik említtet munkájának második részében, a mikor azt indítványozta, hogy önkéntes társulatokat, egyesületeket alakítsanak, a melyek hivatva volnának, a katonai hatóságok támogatásával, segédelmet nyújtani úgy a harczmezőn, mint a kórházakban a betegek és a sebesültek felgyógyultáig; béke idején pedig készülni erre a nemes munkára s megjelenni mindenütt, a hol ragadós betegség, tűzvész, vízáradás csapásaival sújtott embertársaink segítségünkre szorulnak. A tanúság Dunant munkájából az volt, hogy a legkisebb katonai egészségügyi szervezet is elégtelen a baj nagyságával szemben és hogy a sebesültek szenvedéseinek és a háborúság ezérfele bajainak enyhítésére a társadalmaknak kell egyesületeket alakítani. E könyv hatásaként Dufour svajci tábornok elnökléte alatt Genfben értekezlet tartottak s ennek eredménye volt az 1863. évi október 23-án, szintén Genfben tartott nemzetközi értekezlet, a melyen Európában legtöbb állama képviseltette magát, s a melyen hat napi tanácskozás után megalkották a nemzetközi vörös-kereszt egyesületet.

A hozott határozatot íz pontban foglalták össze. Tartalma ez egyezménynek ez:

Minden államban egy országos egyesület alakul azzal a feladattal, hogy háború esetén minden hatalmában lévő eszközzel a beteg és sebesült harcosok segítségére és ápolására siet; hivatalos nyelven szólva: közreműködik a hádseregek egészségügyi szolgálatában; e feladathoz képest korlátlan számban főkegyesületeket alakít s a főleg általi a gyógyító eszközök, kórházak stb. költségeire pénzt gyűjt; továbbá önkéntes betegápolókat nevel; gyógyító- és kötszereket szerez s háború esetén már szervezetten vonul ki a harctérre vörös-keresztes fehér zászló alatt; az egyesület személyete is vörös-keresztes fehér karkötőt kap minden országban.

Ezek az országos egyesületek nemzetközi értekezleteket tartanak s tapasztalataikat a genfi bizottság által közlik egymással.

Ez a tanácskozás még különböző óhajtatásokat is kifejezett s ezeknek az volt a célja, hogy a tábornok megjelenő ápolókat, orvosokat, a hozzátartozókat és a kórházakat a hadakozók kímélik meg, sőt őrizték és védjék.

Egy újabb nemzetközi értekezletnek 1864. évi augusztus 8-tól 22-ig tartott tanácskozása, a melyben Baden, Belgium, Franciaország, Spanyolország, Hessen-Darmstadt, Olaszország, Portugália, Hollandia, Poroszország, Helvétia, Württemberg, az Amerikai Egyesült-Államok, Nagy-Británia, Svéd- és Szászország küldöttei

Kihallgattam tehát Nagy János uramat:

Alkonyat felé járt már az idő, az eső is esni kezdett, midőn az abonyi-közégen szembe jött vele Kiss Péter uram kocsiával és miután egyik sem akart kitérni a másiknak, eszmecserre kezdődött közöttük, melybe mint legalkalmasabb kéznél levő eszköz, az ostornyél is belegyeledett, s a dolog oda fejlődött ki hogy Nagy János uram, Kiss Péter uram panaszára a hallgató bíró elől idézve, mert hát Kiss Péter uram magáról vízi riportot is fratot.

Állít Nagy János uram száz tanút is, ha kell, hogy ő egy ártatlan rozszót sem szólt a panasznál, bántani meg a világ minden kincseért sem bántotta volna, sőt neki kirárra is van, mert vadonatúj ostoronye valahogy — már biz ő arra tökéletesen nem is emlékezik, — hogy miként, de világosan tudja, hogy Kiss Péter uram által összetörtetett.

— Hát a Józsi fiú?

— Kérem alásan szolid az a gyermek, mint a bárány. Épen kívül áll; ő még jobban tudja az esetet, behívjam-e kérem alásan?

— Főléleges Nagy János uram, az alanyi és tárgyi tényálladék kellőleg meg van világítva előttem . . . látom a cselekvény indokát is. Bizony az eset nagy. Mit kíván tőlem?

— Hát kérem alásan, tessék velem a hallgató bíró elől megjelenni, én nem kívánok magamnak semmit, hanem húzom a tekintetes úr Kiss Péterem, a mennyit csak tud, én nem akarok a dologra költeni, s a mit a bíró úr ítéi, az legyen a tekintetes úr.

Nekem persze a tárgyalás napján épen a kir.

Curia előtt kellett a fő- és székvárosban a tárgyaláson megjelennem s így a legnagyobb sajnálatomra nem fogadhattam el az előnyösnek ígérkedő megbízást, és csak később nyertem értesülést a criminalis befejezésről, a melyben a hallgató bíró úr Nagy János uram részére minden földi igazsággal ellenkezőleg 8 napi személyes szabadságától való megfosztást ítélt, mibe Nagy János uram, nem akarván a dologra tovább költekezni — meg is nyugodott.

Önök persze mosolyognak és mondják magukban: no igen . . . de hát a többi!?

Épen most jön. Nem, ez már nem jön . . . rohan.

— Tekintetes uram! égbe kiáltó gasszág.

— Nem hinném, hogy én? . . .

— Dehogy, dehogy a tekintetes úr! A mi velem történt.

— De hát mi történt kigyelmeddel?

— A sátorom pénzt vett fel a takarékból!

— És?

— És váltóra vette fel.

— Nos és?

— És a pénzt csak úgy adták ki, hogy . . .

— Kigyelmed jót álljon érte?

— Dehogy úgy, kérem alásan. — Én és a feleségem is rártuk a váltóra . . .

— No igen, persze . . . jótalltak.

— Jótállásról kérem szót sem volt.

— Az tökéletesen mindegy.

— De már az csak nem mindegy kérem alásan, hogy a váltó lejár, a körjegyző úr megrovatolta, vagy

vettek részt, egy tíz szakaszból álló egységet fogadott el. Ez tette voltaképpen nemzetközivé s az ember-szeretet gyakorlására alkalmassá a vörös-keresztet, mert ebben ismerték el a hatalmak a tábori mozgó kórházak, sebkötők helyek és katonai kórházak s az azokban működő személyzet semlegességét, kimondván, hogy ezeket a hadviselő felek oltalmazni tartoznak, még aztán is, a mikor már a csata lezajlott. Kimondta ez az értekezlet azt is, hogy a háború kórházakba minden nemzetiségű beteg vagy sebesült katonára felveendő s azok a házak, a melyekben, ha magánosok is, ilyen katonákat ápolnak, oltalmazandók.

A nemzetek egymásután siettek elfogadni ezt az egységet. Ausztria a közigazgatási csata véres tanúságai után fogadta el. Ma már még Afrikában, a Kongó-államban is meghonosult a vörös-kereszt. Az 1870-iki háborúk szenvedéseinek enyhítésében már nagy része volt a vörös-keresztnek. A boszniai háborúban küzdő és vérző hadak legnagyobb része a mi fainktól került ki s ez a hadjárat a mi társadalmunkat merőben védtelenül találta.

Ezért 1878. évben ideiglenes segélyző bizottság alakult, mely pénzt, könyvtárgyakot és úditószereket gyűjtött s azokat a Boszniába mozgosított csapatok között kiosztotta. 1879. évi március hó 25-én, a midőn Felséges asszonyunk, Erzsébet királyné a legfőbb védnökséget elfogadni kegyes volt, e bizottság állandó testületé alakult át, a mennyiben e napon létesült a »Magyar országos segélyző négyelet«, mely első sorban a genfi egyezményben foglalt feladatok érvényesítését tűzte ki céljául.

Örökké emlékeztetés tény marad, hogy e segélyző négyelet első közgyűlésén 1880. évi május hó 10-én a Felséges vezényszóraját magas személyében elnökölni méltóztatott.

Ezen egységet szerény kerete nem ölelhetette fel mindazon teendőket, melyek egy országos vörös-kereszt egyletre várakoznak; Felséges apostoli királyunk gondoskodott tehát, hogy ez emberbaráti munkába nemcsak a nők, hanem a férfiak is bevonassanak. És így alakult át 1881. évben a Felséges királyi par legmagasabb védnöksége alatt az említett segélyző négyeletből a »Magyar szent korona országainak vörös-kereszt egylete«, mely a mai napig szerényen közreműködve, hazánkank egyik leghatalmasabb létező együletével fejlődött.

HIREINK.

— Ráth Páter országgyűlési képviselő s a kassai-oberbergi vasút vezérigazgatója, a ruttkai állami elemi iskola tanító-testének tiszteletdíjképpen 300 forint adományozott.

— A Turóc-jótokony négyelet a mai napra jelzett kerti mulatságot, melynek előkészületeire Fekete Miklósné, elnök ő nagysága oly kiváló gondot fordított, kedvezőlen időjárás esetén — mint bennünk értesítenek — a magyarszínház helyiségeiben fogja megtartatni.

— A helybeli állami iskolákban a beiratások f. hó 1—3-án eszközöltettek, 4-én pedig Veni Sante

volt. A felső kereskedelmi iskolába beiratkozott 92 tanuló, még pedig: az alsó osztályba 26, a középsőbe 29, a felsőbe 37; a polgári fiú iskolába beiratott 142, a polgári leányiskolába 85 tanuló.

— Belopotoczy püspök gyászja. Rózsahegyri püspök, hogy ott rövid szenvedés után elhunyt Belopotoczy Eufrozina asszony, Belopotoczy Kálmán tanári püspök édesanyja. A boldogult matróznét mély tisztelet környezte az egész vidéken, nemcsak magas kora és előkelő rokonsága révén, de szive jóságánál fogva is.

— A rózsahegyri városházának sorsa. Mint tudósítónk velünk tudatja, a rózsahegyri városháza további építését a katasztrófa óta teljesen beszüntették. Mint annak idején megírtuk, Vorell mérnököt. Ráth vállalkozót és Benyó pallért a katasztrófa napjaink letartóztatták, de a vizsgálat befejezése után szabadlábra helyezték, miután Ráth vállalkozó vagyonát bírólaga lefoglalták. Vorell mérnök elvállalta a városi szálloda egy részének restaurálását is, a mely munkát azonban a katasztrófa óta szünetelt. A város elöljárósága okulva a szerencsétlenség, Vorellnek ezen munkáját hiteltelenséggel megvizsgálta. Vorell nem várta be a vizsgálat eredményét. Fenyőháza rándult ki s a közelebbi erdőben 9 mmes revolverrel véget vetett életének. A midőn Vorell halálhírét Rózsahegyre meghozták, épp akkor fejezte be a vizsgálatot és megállapították, hogy az elkészített munkát le kell bontani.

— Malajozsa. Pruzsinszky Pál rózsahegyri ügyvéd neje született benedek-falvi Kiszelj Adél mult hó 24-én Rózsahegyben 39 éves korában jobb létre szenderült. A megboldogult Rózsahegy városának egyik legrokonszenvesebbek alakja volt s kora halála általa nos részvételt keltett. Hült tetemei 26-án Lipó-Benedekfalván a családi sírkertbe helyeztetek örök nyugalomra.

— Hidegvíz-gyógyintézet Rózsahegyben. Dr. Pinkusz Márk rózsahegyri gyakorló orvos a közbizalom kedvére, Rózsahegyben a régi fürdőház helyére egy a mai kor követelményeinek teljesen megfelelő hidegvíz-gyógyintézetet állított fel s az. mult hó 30-án rendelkezésének átadta. Egy férfi és egy női masseur Budapestről odaérkeztek, kik a hidegvíz különböző gyógyimódját fogadják az orvos felügyelete alatt alkalmazni.

— A kassai m. kir. gazdasági tanítózat építendő levő új konviktusa, f. évi október hó 1-én nyílik meg. A tanári testületnek egy régi óhája teljesült akkor, a midőn Dr. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter mindenre kiterjedő gondoskodása folytán lehetőségessé vált a konviktusnak, mely a legmodernebb igényeknek is megfelel, felépítése. E különálló, tisztán a jelzett célt szolgáló épület, az intézeti gazdaság közvetlen közelében, az intézet szép parkjában van elhelyezve, s 58 bentlakó hallgató részére berendezve. Szép, nagy és világos szobákban két-két hallgató nyer elhelyezést. Pompás étterme és olvasó terme van, hol az összes szaklapokon kívül szépirodalmi és napilapok állanak a hallgatók részére rendelkezésére, sőt zongoráról s egyéb szórakoztató dolgokról is gondoskodva lesz, hogy ezáltal a kávéházaktól stb. az ifjúság elvonassék. Az egész épület villanyvilágítással és vízvezetékkel, egy tehát fürdőszobakkal is lesz ellátva, a felügyelettel megbízott gondnok is az épületben fog lakni, s így módjában van az igazgatóságának biztosítani a szülő et arról, hogy az ifjúság oly gondos és szigorú felügyeletben részesül, a minőben kizárólag családoknál csak a legtrikább

esetben részesülhet. Dacára az előzőknek az ellátásért fizetendő összeg oly csekély, a minő intézetekben is ritkán szokott lenni. Teljes ellátás, mosás, világítással és fűtéssel együtt évente 240 forint. Évesek, 220 forint II. és III. évesek részére. Első évesek részére a konviktusban való lakás kötelező.

— Pertik Ottó egyetemen tanár a moszkvai kongresszuson, mint Magyarország képviselőjét ritka kitüntetés érte. Beszélt a hatalmas cárral, de mi több, a cárné oda nyújtotta neki keztyűtlen kezét!

— Falb jóslata. A híres időjós szeptember havára a következő jóslatokkal boldogítja a világot: Szeptember 5-éig Európa egy részében szép és száraz időjárás, de hűvös, 11-ike másodrendű kritikusan nap, addig pedig szeles időjárásunk lesz erős viharokkal, sőt 15-éig hűvös időjárásunk lesz részünk, melyben der képződik, melegebb lesz 16-án, etől 22-ig langyos esőzettel. Szept. 26-ika ismét elsőrendű kritikusan nap, hűvös időjárás, a hegyvidékek hő esés, a síkigaz tartós esőzés, szept. végén azonban hűvös enyhe lesz az időjárás.

— Az angol parlamentnek két veterán tagja van, az egyiknek Mansfield grófnak csak 63 éves politikai múltja van, a másik Charles Pelham-Villiers pedig már 62 év óta képviselő egy és ugyanazon kerületben.

— A lórdmayer pohárköszöntője Magyarországra. A londoni lórdmayer nevével és kíséretével a napokban meglátogatta a brüsszeli nemzetközi kiállítás magyar osztályát, Náray Aladár dr. magyar vezérbiztos, a ki magyar díszben fogadta a vendégeket, felvilágosítókkal szolgált s meghívta a vendégeket egy pohár tokajjára. A lórdmayer Magyarországra írtette poharát, s azt mondta: Hazájuk történetét ismerem, a tanítom is magyar emigráns volt; azért gyermekkorom óta szeretem, és nagybecsűlöm a lovasias magyar nemzetet. A háziparkállítási osztályt Szerényi József főigazgató mutatta meg, a lórdmayer neje több vásárlást eszközölt: a magyar osztályban. A lórdmayer Náray art és Szerényit meghívta különvonalára Osztenbába, a hol nagy ünnepekkel várják a londoni vendégeket.

— Uralkodók jövedelme. Németország fejedeleméi éventén 25 millió forintot kapnak. Az angol királyé 60 millió, a francia királyé 7 millió, az orosz cárné 12 millió, Ausztria-Magyarország uralkodójáé 7 millió, az olasz királyé 7 millió, a belgáé 2 millió, a dán királyé 700.000 forint, a németalföldi királyé 850.000 forint, a görög királyé 360.000 forint, Svédország és Norvégia királyáé 1.200.000 forint, a portugál királyé egy millió forint. A köztársaságok civillistája természetesen kisebb; így a francia köztársaság elnöke csak 600.000 forint kap éventén, az Egyesült államok elnökének civillistája pedig 125.000 forintra ug.

— Felső-Stubnyán és vidékén a difteritisz mutatkozik. A napokban három kis gyermek esett áldozatul e gyermekölő járványnak. Dr. Boross Béla körorvos mindent elkövet, hogy körét a járvány továbbterjedésétől megóvja.

— Megszűnt a lutri. A kis lutrin a mult héten volt az utolsó húzás. Nem lesz értelme és értéke többé, ha szakomat álmunk. Az egyptomi almok-nyelvekkel nem lehet többé üzletet csinálni. A libapecsénye-evés, a mi jó dolog, hasztalanul jelenti ezután az 53 at; a libécnyomas, a mi nem épen jó, a 11-et; számokkal többé nem lehet tennő, kvaternőt és kvinternőt ütni.

mit csinált neki . . . s most kapom az írást, hogy az én házamra bekebelezetett.

— Hát édes barátom, a baj igaz, hogy meg van, de hát a sógora majd kifizeti . . .

— Ugyan kérem alásan miből fizetné ki az Istenadót? Mikor az égvilágon semmije sincs, de már ő maga sincs meg, mert tetszik tudni épen a mai napon lesz egy hónapja, hogy eltemetük.

— Így hát kegyelmed fizet.

— De kérem, én s a feleségem csak ráitunk a váltóra, de jót nem állunk.

— Várjon csak kigyelmed, édes jó barátom, a dolog úgy áll . . . Nagyon kimerítő előadást tartottam a váltó kötelezettségéről, a váltó jog viszonyok keletkezéséről, az óvásról, a váltó előzők értesítéséről, a fizetés iránti bemutatásról, magáról a fizetésről és végre a biztosításról.

— Hát e szerint nekem csakugyan ki kell fizetnem a tartozást?

— Ki, vagy a takarékpénztár licitál.

— Értsem kérem alásan, hát ha már muszáj kifizetnem. — Isten áldja meg tekintetes urat . . . Azon felül is köszönöm a szíves fölvilágosítást.

Alig, hogy kilépett ez a kliens az ajtón újabb kopogtatás hallatszott s hogy egész délelőttöm egy krajcárnyi jövedelmet ne hozzon, csak épen ez kellett, hogy Piros István uram tiszteljen meg látogatásával.

— Kuriozunképen ide iktatom ékes stulustát.

»Hát mivel szolgálhatok Piros István uramnak? Jő napot kívánok tekintetes úgnök úrl Tisztelettemel kívánom tiszteletére lenni tekintetes úgnök

úrnak azon panaszomra névst, mely itt helybe előadódott. Én, /, alá rekesztett városi adomány fizető polgár nem mehetek fel személyesen az igazság ügyész úrhoz, hogy nekem igazság adódjon abba a sorba, kibe bele estem.

(No ez szépen kezd.)

Igy történt pedig az az esemény, hogy a mint három héttel ezelőtt a Vargáék bornyúja elszaladt a csordáról — kit ő maga bizonyíthat legjobban — a feleségem meglátja az útcaajtóból, azt mondja aztán Klárinak, a ki Kecskésről jött be hozzám szolgálni, igen jámbor, becsületes személy, hogy erigy csak Klári, nézd meg elszaladt a Vargáék bornyúja, fogd meg, mert nincs esze, hogy haza találjon az a bornyú, ki nem ide való.

— A feleségem aztán besétált az útcaajtóból, mert fujt az ájer, nem is volt rajta egyéb fedmény, csak egy kis szakomét szoknya, meg egy kis pötttyös rékli, a mi pedig februárisban nem való, mert hideg van. Klári aztán a mint haza jött, azt kérdezi tőle a feleségem, no Klári meg van-e a bornyú? Azt mondja Klári erre: meg! De azt meg nem mondta, hogy haza hozta a bornyút, meg hogy bekötötte volna az istállóba. A minthogy meg is kötötte, ide az mi istállónkba egy kötéllel, a kit a mult heti vásár alkalmával vettem Pácsertől 35 krért, kit ezért kérek kihallgatni. Tehát sem én, sem a feleségem nem tudta, hogy a bornyú az én családbamba lépett be, mert sem nem bögött a bornyú a szájjával, se egy se más.

— Harmad napra imhol jön Varga Ferenc uram

egy reggel. Agyon Isten, jó reggelt — Piros István uram. Adjon Isten, fogadom én.

— Itt van az én borjóm a kelmed istállója? Nekem a szám is, szemem is megállott és azt mondom Varga komámnak, mert komám is, hogy nincsen az! Erre bemegy a komám szépen az istállóba s szépen kísérteltatja a családjához tartozó jószágot.

(Ah!)

(Gondoltam már, mi a baj Piros uram házatájéka körül.)

— No jól van Piros István uram! — Ne folytassa tovább, majd délután folytatjuk, de most már 12 óra, dél van, majd kikeresem a kigyelmed igazságát. Ugy-e feljelentette kigyelmedet Varga koma, bornyú lopásért?

— Dehogyan jelentett, azt mondta, hogy tekintettel a közeli rokonság folyamára, ő csak tréfának vette.

— Hát kigyelmed akarja Varga szomszédot gyanasításért beperelni.

— Nem akaron én!

— Hat mit akar?

— Igazságomat a tekintetes úgnök úr keresse ki.

— Vigye el kigyelmedet az ördög igazságával együtt . . . kituskoltam Piros uramat az irodámból s mentem ebédelni.

Kérem ne mosolyogjanak. — Nem mondtam el mindent, — de azt beláthatják, hogy az új ügyvédnek első sorban pénz kell és türelem s aztán jó, ha cliensei is vannak.

— Egy spanyol muzeikus oly gitárra kapott szabadalma, a mely belül italok elhelyezésére van berendezve és felül csappal is el van látva. Vajon akkor is pengeti mikor teli van?

— **Caillagos esték.** A kritikus napok elmúltával derültebb napok jöttek s a nyári esték csillagos egy ismét feltárlja öszves szépségeit. Az évek az a része, melyben minden gyasz, a legszebb éjszakok idejének nevezhető. A természet megható csendjében, mint óriási templom kupolája emelkedik fejünk fölé a csillagos mennyből és a képezel ezer s ezer szép képet alkot magának az égek misztériumairól. De mindenekelőtt a tejt köti le figyelmünket, mely most legszebb pompájában ragyog. Hatalmas és nyomasztó még a gondolata is oly csilgalmaznak mint a tejt, mely körülöng benünket és ezüst-fehér szalagjával, mint glória övezi földünket. E diosfény pedig nem egyéb, mint sok milliárd csillagnak együtt fénylése, melyek véletlenül-e vagy rendszeresen, nem tudják, de egy irányban — ugyiszolva egy csillag-folyamban csoportosultak. Napunk — s vele együtt mi is — tagjai vagyunk a tejtnek, mely a perpektiva folytan csoportosul körívben a csillagsereg között.

— **A budapest-berlini telefon** szeptember hó 1-én adatott át a közhasználatnak. A vonal iránya ez: Budapest, Esztergom, Galantha, Trencsén, Zsolna, Csacza, Oderberg, Boroszló, Berlin. Magyar-osztrák területre esik 460 kilométer, német részre pedig 540 kilométer. A vonalszakazok arányában a bevételek 45%-a magyar posta- és távírdajgazgatóság javára, 55%-a pedig a német postahivatalra esik. Az első hivatalos beszélgetés Podbielszky tábornok, a német postahivatal államtitkárja és dr. Szalay Károly miniszteri (tanácsos közt váltottat. Egy beszélgetés ára az új telefon-vonalon 2 frt 50 kr., egy sürgős beszélgetés ára pedig 7 frt, három percnyi időtartamra. A közönség felvilágosítására különben a kereskedelmi miniszter a következő hivatalos értesítést tette közzé: A német postaigazgatással egyetértve elhatároztam, hogy a budapest-berlini helyközi távbeszélő összeköttetést folyó évi szeptember hó 1-én a közhasználatnak átadom. E távbeszélő berendezést reggeli 7 óratól esti 10 óráig a két főváros távbeszélő előfizetői és közönsége használhatják, kivéve a délutáni 12 óra 15 perctől 2 óra 30 percig terjedő időt, mely alatt az kizárólag a két főváros tőzsdei számára van főtartva. A 3 percig tartó beszélgetés díja a rendes sorban 2 frt 50 kr., a soronkívüli sürgős beszélgetés díja pedig 7 frt 50. Részletesebb felvilágosítással a budapesti központi és tőzsdei nyilvános távbeszélő hivatalok, illetve a budapesti távbeszélő hálózat igazgatósága szolgálnak.

— **Völegények öröme.** A fővárosban egy igen üdvös és közhasznú intézmény létesült a napokban. Ez a vállalat, mely hatóságai engedéllyel indult meg, azt tűzte ki céljául, hogy a házasságot akaró völegényeket és menyasszonyokat megmenti azoktól a faradságos és költséges utánjárásoktól a melyek a polgári házasság kötésnél előfordulnak. Így például a szükséges okmányokat beszerzi, az összes törvény-szabta utakat elvégzi stb. és mindent — olcsón, megszábot díjért. Az »Esketési Ügyvivőség« (ez a vállalat címe) működéséből a vidéki közönség is nagy hasznót húzhat, kivált azok, kiknek házasságkötésénél akadályok merülnek fel, a melyek esetekben folyamodniok kell, vagy a jegyesek nem egy városban vannak. Ezenkívül a vidékiek számára azt a kedvezményt is nyújtja ez a hasznos misszió! teljesítő vállalat, hogy egy forintnyi lebélyélgé ajánlottan való előzetes beküldése mellett, bármilyen fogas házassági kérdésben azonnal is kimerítő levélbéli tanácsadással szolgál. E máris kedveltségnek örvendő vállalatot, melynek hivatala Budapest, Erzsébet-körút 6. szám alatt (a New-York palotával szemben) van, ajánljuk olvasóink figyelmébe. A vállalat ügyésze: Zollner Béla dr., ismert fiatal fővárosi ügyvéd.

— **A japáni udvarnál** elrendelték, hogy a mandulaszem udvari dámak ezentül fűzőt hordjanak. Kár, hogy már Japánban is elnyomják a nők igazí bajait!

— **Iszákosok szanatóriuma.** Alderegye nevű orvos egy félreeső, a rendes határutakból kimaradó szigetén szanatóriumot akar fölláttani iszákosok számára. Isten vezérelje őt nemes törekvésében.

— **A filippopoliszi tragédia** szenecsenlén hősője Szimon Anna színpadra került a berlini Alexanderplatz-Theáterben. A berlini rendőrség azonban kitűtötte, hogy Bojcssev kapitány nevének nem szabad a színpadon előfordulni.

— **Szigorú rendszabályok a vasúton.** Ugy halljuk, hogy a m. a. v. igazgatósága rendeletet bocsátott ki, hogy a vasúti főnökök az ó vasúti policialis hatalmukat minél szigorubbán gyakorolják, és az utasok részéről a vasúti személyzet ellen elkövetett inzultusokat minél szigorubbán büntessék... Nagyon szigorúan büntethetőek még a budapesti vasúti főnök egy fiatal embert, a ki a kissé késői zsolnai vasúton egy kalauzt azért pofozott fel, mert az a kupéba a hol ő egy fiatal hölgyvel utazott, erőszakosan beakart hatolni. A feljelentett fiatal ember az állomás főnök helyiségéből kijőve ugyancsak vakarta a fejét és szomorúan mormogta magában: »Minek is van szerelem a vidéken?«

— **Az osztrák bírák és ügyészek** egyenruhát kapnak, a mely fekete talárból is egy baretből fog állani.

Nyilttér.

Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.

Fouland-selyem 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, kínai, s. a. t. a legújabb mintázzal és színekben, ú. m. fekete, fehér és színes. **Henneberg selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként** sima, csikos, kockázott mintázzal, damaszolt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázzal s. a. t.) a megrendelt árukat **postabér** és vámentesen a házhoz szállítva, valamint mintákat postafordultával küldenek **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyárral Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Turóc Sörfőzde Részvény Társaság.

A t. c. nagy- és földbirtokos urakat van szerencsénk ezennel értesíteni, hogy sörfőzésre alkalmas

árpát

már kezdünk vásárolni.

Az árpa-mintáknak, a mennyiség, ár és szállítási időpont megjelölésével, írjuk egyenesen a sörfőzde igazgatóságának beküldeni.

Szükségeseink tartjuk megjegyezni, hogy sörfőzdeink részéről szükségelt árpa megvételével semmiféle közvetítő vagy ágens megbízva nincsen.

Turóc sörfőzde részvény társaság igazgatósága.

!!! Kitűnő padló-máz !!!
puha padlóra.

Linoleum padló-zománc
3 árnyalatban

Eisenstädter testvéreknél Bécsben.

Teljesen használatra kész, csinos és a célnak megfelelő 1 kilós dobozokban.

Linoleum padló-zománc egy óra alatt megszarad, pompás fényű, sima és repedésektől ment marad.

Linoleum padló-zománc közvetlenül a dobozból mazsolható fel.

Linoleum padló-zománc használatra sokkal olcsóbb, mint a többi padló-fénymaz.

Kapható minden nagyobb festék- és gyógyszer-üzletben.

Kapható: **Fischer Adolf, Gräber Miksa és fia** és **Soltész L.** úrnál.

A vásárlásnál tessék a vas lovag védjegyre ügyelni.

The Continental Bodega Company
Valódi hamisítatlan külföldi borok

Portbor
Sherry
Madeira
Marsala
Malaga
Tarragona s.a.l.
Legjobb bevásárlási forrás

Raktár:
Rózsahegyen
Klein Jaka'b
úrnál.

Hirdetmény.

Báró Révay Ferenc úr ő méltósága Turóc-megyében Szklabina-Váralja (Buorova fuszta) Szklabina és Dekfalva község határában levő mintegy 800 boldnyi

tagositott birtoka
1888-ik május hó 1-től kezdve bérbeadó.

Bővebb felvilágosítást Mossócon az urad. erdőhivatalában nyerhetni.

Mossóc, 1897. augusztus hó 24-én

Dittert Gyula,
urad. főerdész.

115. sz. 1897.

Árverési hirdetmény.

Atulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a znióváraljai kir. járásbírósg 191—1897. sz. végzése által Finka Sándor gar.-szet-lakos lakos részére, Büchler David nagy-szocóci lakos ellen 160 frt 50 kr. tőke, ennek 1897. évi dec. hó 4. napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 26 frt 39 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 345 frira becsült 53 db anyajuk gyapjui és barányokkal együtt, egy szecska vágógép, egy könnyű vasteng. kocsi, a znió vasúti állomás mellett elhelyezett 39 db építő gerendafa, nemkülönbben Tiesch Károlynak B 89—96. és Engl Simon javára 5663—96. sz. a. összeirt és jelen ügyben felülglólt ingatások nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 609—1897. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Nagy-Szocócon leendő eszközzésére 1897. évi szept. hó 13. napjának d. e. 10 óraja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingatások ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Kelt Znióváralján, 1897. évi augusztus hó 25. napján.

Szitner,
járásbírósgai végrehajtó.

Alapítottatott 1858.

BUDAPESTI SZIVATTYU- ÉS GÉPGYÁR RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG
(ezelőtt WALSER FERENC)
BUDAPEST, VI. ker., Külső váci-ut 45. sz.
Sürgőnycim: SZIVATTYUGYÁR BUDAPEST.

GYÁRT:
mindenféle gőzgépet, Schmidt-féle forgórőmotorokat (40% szénmegtakarítás), petroleum- és benzínmotorokat. Keretfűrészeket, kőfűrészeket és csertőroket. Gőzkanonokat, előmelegítőket, tartányokat. Hidakat és egyéb vasszerkezeteket. Mindenféle szivattyukat gőz-, szij- és kézi hajtásra, valamint villamos üzemre. Artézi kútfelépítményeket vasból. Tűzfekendőkötő és vízszállítókat, tüzfőtősi fel szerelési tárgyakat. Köztisztasági szereket, öntöző-kocsikat, sárkaparó és seprőgépeket, hoekéket és uthengereket. Egészségügyi szereket, mint gőzfertőtlenítő készülékeket és teljes fertőtlenítő telepeket pőcegődr tisztító készülékeket. Vas- és ércöntvényeket, harangokat. Keményöntésű acélfelületű tűzrostelyokat egyenes és kigyoalakban, valamint polygón rostelyokat.

LÉTESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és légszuszberendezéseket, központi fűtéseket.

— Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve külfelnek. —